

Hołd pamięci Rozanne S., założycielki wspólnoty Anonimowych Jedzenioholików 15.07.1929- 16.01.2014

Biorę cię za rękę – razem możemy zrobić to, czego nigdy nie mogliśmy zrobić sami. Znika poczucie beznadziei. Nie musimy już polegać na naszej chwiejnej sile woli. Teraz wszyscy jesteśmy razem, otwierając się na Siłę większą niż my sami. Wspólnie znajdujemy zrozumienie i miłość, o których nawet nie śmieliśmy śnić.

Obietnica AJ, autorstwa Rozanne S.

„Nawet tysiącmilowa podróż rozpoczyna się od pierwszego kroku”.

Na dziś. Rozważania AJ str. 311

Przekroczywszy próg mityngu Anonimowych Hazardzistów w roku 1959, Rozanne S., założycielka Anonimowych Jedzenioholików, postawiła pierwszy krok na drodze, którą miała kroczyć całe życie, niosąc pomoc i dając nadzieję tysiącom ludzi, zmagających się z problemem kompulsywnego jedzenia. Droga Rozanne dobiegła końca. Rada Powierników i Biuro Służb Światowych Anonimowych Jedzenioholików pragną złożyć hołd kobiecie, której energia, wizja, determinacja i współodczuwanie dały początek Wspólnocie AJ. Miało to miejsce w 1960 roku. Z pomocą wielu innych ludzi, działając ręką w rękę, Rozanne troszczyła się o AJ przez 54 lata.

Rozanne urodziła się w Wisconsin w stanie Milwaukee, 15 lipca 1929 roku. Jej rodzice cenili wykształcenie i ciężką pracę. Te wartości zaszczyliły córcę. Gdy Rozanne miała lat 12, rodzina przeprowadziła się do Chicago. Już wtedy Rozanne czuła się źle sama ze sobą i ze swoją wagą. Gdy w wieku lat 18 zaczynała studia na uniwersytecie, była przekonana, że szczupła sylwetka przyniesie jej szczęście i zapewni powodzenie u chłopców. Podjęła dietę i schudła z 64 do 54 kilogramów. Uznała, że to dobry wynik przy 157 cm wzrostu. Zaowocowało to zainteresowaniem chłopców i pogorszeniem się wyników w nauce. Rozanne porzuciła studia i podjęła naukę w szkole biznesu; kilogramy, które straciła, powróciły. Rok później wróciła na studia i otrzymała dyplom.

Rozpoczęła pracę jako sekretarka produkcji, najpierw w teatrze letnim w Chicago, później w telewizji w Nowym Jorku. Po dwóch latach powróciła do Chicago i pracowała jako copywriter, pisząc teksty reklamowe dla dużego domu towarowego. Tam właśnie odkryła swoją pasję zawodową – pisanie. W poszukiwaniu ciepłego klimatu przeniosła się do Los Angeles, gdzie pracowała jako asystentka menedżera do spraw reklamy w prestiżowej sieci sklepów. Mimo sukcesów w pracy, wciąż miała niskie poczucie własnej wartości i wciąż jadła kompulsywnie.

W styczniu 1959 roku pojawiła się miłość; pod koniec tego roku Rozanne wyszła za mąż za Marviną S. Na świat przyszły dwie córki: Debbie i Julia. Marvin, mąż Rozanne, zmarł w 1999 roku.

W listopadzie 1959 roku Rozanne obejrzała w telewizji program o Wspólnocie Anonimowych Hazardzistów, opartej na programie Dwunastu Kroków. Rozanne poszła na ten mityng z mężem, towarzysząc przyjacielowi, który był hazardzistą; nie spodziewała się, że sama znajdzie tam nadzieję na rozwiązanie swego problemu. Pomyślała: „Jestem dokładnie taka jak oni; ich kompulsja dotyczy hazardu, a moja jedzenia, ale teraz już wiem, że nie jestem sama” („Anonimowi Jedzenioholicy” str. 24).

Uświadomiła sobie, że nie jest „ani nikczemna, ani grzeszna”; była chora, a ta choroba miała nazwę: kompulsywne objadanie się.

Nie było jednak grup dla jedzenioholików. Rozanne powróciła po roku na mityng AH i rozmawiała z założycielem tej grupy, który zachęcił ją, by wcieliła w życie pomysł założenia grupy opartej na programie Dwunastu Kroków dla jedzenioholików 19 Stycznia 1960 roku odbył się pierwszy mityng Anonimowych Jedzenioholików, w którym uczestniczyły oprócz Rozanne dwie inne osoby ¹.

Rozanne była wizjonerką, nie ustawała w poszukiwaniu skutecznych sposobów niesienia posłania zdrowienia. Porzuciła próby, podejmowane we wczesnym okresie istnienia AJ, napisania Dwunastu Kroków przeznaczonych specjalnie dla jedzenioholików; AJ zaadoptowało oryginalny tekst Kroków, w uznaniu ich uniwersalnej wartości. Rozanne wcześniej doceniła rolę mediów w niesieniu posłania. Przekonała producentów telewizyjnych, by nakręcili program o AJ. 1 Listopada

¹ więcej o historii zdrowienia Rozanne można przeczytać w książce „Anonimowi Jedzenioholicy”, rozdział „Zawsze wracaj – opowieść Rozanne”

1960 roku wyemitowano program, w którym uczestniczyło siedem kobiet należących do AJ. To wydarzenie sprawiło, że liczba osób zainteresowanych członkostwem w AJ, znacząco wzrosła. Życie Rozanne i Marvina od tamtej pory nierozdzielnie złączyło się z AJ. Rozanne spędziła niezliczone godziny odpisując na listy, odpowiadając na telefony, prowadząc sekretariat i początki księgowości w jadalni swego domu; mityngi również tam się odbywały. Ale „razem możemy to zrobić” – liczba członków AJ, i tym samym osób chętnych do pomocy rosła. Wspólnota rozwijała się.

Rozanne ma swój znaczący wkład w rozwój AJ, szczególnie jeśli chodzi o zróżnicowanie w ramach AJ, jego zasięg oddziaływania, a także program zdrowienia. Była inicjatorką pierwszej Konferencji Służb, która odbyła się w sierpniu 1962 roku. Wcześniej, w 1961 roku, AJ podjęło decyzję o nieprzyjmowaniu do Wspólnoty mężczyzn. Rozanne nie zgodziła się z tym. Za zgodą organizatorów Konferencji zaprosiła A. G., mężczyznę, który założył w Teksasie grupę Anonimowych Obżartuchów. Na tej Konferencji obie wspólnoty się połączyły, przyjmując nazwę AJ. Był to zarazem początek męskiego uczestnictwa we Wspólnocie.

W tym samym czasie Rozanne zredagowała pierwszy biuletyn AJ, który później przekształcił się w Lifeline. Nazwa „Lifeline” (po polsku: linia ratunkowa) wzięła się z wyobrażenia szalupy ratunkowej, płynącej obok ogromnego liniowca na pełnym morzu.

Na tej pierwszej Konferencji powołano Radę Powierników i zdecydowano, że każdego roku w maju będą odbywać się zgromadzenia służb. Dzisiejsza Konferencja Służb Światowych AJ wyrosła z dzielenia się doświadczeniem, siłą i nadzieją na tej Pierwszej Konferencji.

W 1979 roku Rozanne podjęła inicjatywę wspomagania grup AJ, tworzących się poza granicami Stanów Zjednoczonych; w tym samym roku odbyła się pierwsza Międzynarodowa Konferencja Służb. Rozanne była prowadzącą. Pełniła także służbę w Radzie Powierników, służyła również jako Sekretarz Służb Krajowych.

Rozanne jest autorką wielu pozycji literatury AJ. Napisała między innymi pierwszą broszurę „*Do nowo przybyłego*” (1966), „*Biorę cię za rękę*” (1968). Książka „*Poza naszymi najśmielszymi marzeniami*” (*Beyond Our Wildest Dreams*), wydana w 1996 roku, opowiada o początkach istnienia AJ. Dostępne jest DVD z nagraniem pt.: „*Refleksje – wizyta u Założycielki AJ*”, oraz płyty CD z fragmentami wypowiedzi Rozanne, zatytułowane: „*Słowo Naszej Założycielki*”. Pięć programów telewizji WSBC z udziałem Rozanne rozpowszechniło szeroko jej przekaz nadziei.

Współodczuwanie Rozanne, jej rozumienie emocjonalnych, fizycznych i duchowych problemów, będących udziałem jedzenioholików, poruszyło ludzi na całym świecie. Rozanne pozostawia po sobie dziedzictwo, które będzie trwać i wciąż inspirować do zdrowienia tych, którzy jeszcze cierpią.